

هیپراوریسمی در کودکان مبتلا به لنفوم و لوسمی و نقش درمان پروفیلاکتیک

چکیده

زمینه و هدف: هیپراوریسمی یکی از فوریت‌های انکولوژی می‌باشد که اکثر^۱ در بدخیمی‌های لنفوپرولیفرایتو در سیر بیماری پس از شروع شیمی درمانی ایجاد می‌شود. مطالعه گذشته نگر مقطعی جهت بررسی شیوع هیپراوریسمی، اثر درمان پروفیلاکسی در کودکان زیر ۱۲ سال دچار بدخیمی در بیمارستان امام خمینی تهران انجام گرفت.

روش بررسی: با یک مطالعه گذشته‌نگر مقطعی، اطلاعات مربوط به سن، جنس، نوع بدخیمی، درمانهای پیشگیری‌کننده، میزان اسید اوریک و الکتروولیت‌ها از پرونده‌های بیماران بیمارستان امام خمینی بین سالهای ۱۳۷۳-۸۳ استخراج و با نرم افزار SPSS ویراست دهم بررسی شد.

یافته‌ها: ۳۱۶ بیمار، ۵۶ نفر (۱۷٪) دچار هیپراوریسمی (۹ دختر و ۴۷ پسر) بودند. ۶۶ نفر دچار لنفوم (۲۰٪) و ۲۵۰ نفر (۷۹٪) مبتلا به لوسمی حاد بودند که ۱۹٪ بیماران مبتلا به لنفوم و ۲٪ از مبتلایان به لوسمی حاد دچار هیپراوریسمی که ارتباط معنی‌داری بین نوع بدخیمی و وقوع هیپراوریسمی مشاهده نشد ($P=0.24$). ۵۲ نفر از بیماران (۹۲٪) بعد از شروع شیمی درمانی دچار هیپراوریسمی و از ۹۹ بیماری که درمان پیشگیری دریافت نکرده بودند، ۳۷ نفر (۳٪) دچار هیپراوریسمی شدند. بیماران و ۷٪ قبل از شروع شیمی درمانی دچار هیپراوریسمی گردیدند ($P<0.001$). وقوع هیپراوریسمی در بیمارانی که درمان پیشگیری دریافت نکرده بودند زیادتر بود ($P<0.001$).

نتیجه‌گیری: در این مطالعه نشان داده شد که درمان پیشگیری سبب کاهش شیوع هیپراوریسمی در بدخیمی‌های پیشرفت‌شده با توجه به اثر بهتر اورات اکسیداز به جای آلوپورینول توصیه به جایگزینی این دارو می‌شود. لذا توصیه به مطالعه‌ای مقایسه‌ای جهت اثر آلوپورینول با این دارو می‌شود.

کلمات کلیدی: هیپراوریسمی، کودکان، لوسمی، لنفوم، درمان پیشگیری.

۱* زهره علومی

حشمت مویری^۱

شهلا بهره‌مند^۱

پانیز وفائی^۲

۱. گروه کودکان دانشگاه علوم پزشکی تهران

۲. دانشجویی پژوهشکی دانشگاه برکلی

*نویسنده مسئول: تهران، بلوار کشاورز، بیمارستان امام
بیمارستان ولی‌عصر، بخش کودکان تلفن: ۶۶۹۲۷۷۲۳
email: Oloomi@myrealbox.com

مقدمه

یافت می‌شود و در تومورهای توپر شیوع کمتری دارد.^۱ این سندرم اغلب ایاترولوژیک است و با مصرف داروهای سیتوتوکسیک و در حین شیمی درمانی ایجاد می‌شود. در طی دهه اخیر به علت توجه پزشکان و آگاهی به وجود این سندرم با استفاده از پروفیلاکسی صحیح و مناسب قبل از شروع شیمی درمانی شیوع آن کاهش یافته است. هیپراوریسمی ممکن است به تنها یک همراه با سایر

سندرم لیز حاد تومور (Acute tumor lysis syndrome) یک اختلال متابولیکی است که شامل تریاد هیپراوریسمی، هیپرفسفاتمی، هیپرکالمی و اغلب نارسایی کلیوی الیگوریک است که به دنبال تخریب سلولهای بدخیم و آزاد شدن سریع مواد داخل سلولی در جریان خون ایجاد می‌گردد. این سندرم به طور شایع در لنفوم‌های درجه بالا و در لوسمی‌های همراه با شمارش بالای گلبولهای سفید

متغیرهای سن، جنس، میزان اسیداوریک، پتاسیم، فسفر و کلسیم سرم، نوع هیستولوژیک تومور، مرحله بیماری و نوع درمان (شیمی درمانی یا رادیوتراپی) و نیز درمانهای پیشگیری کننده از بروز اختلالات الکتروولیتی (هیدراتاسیون، آلوپورینول و قلیایی کردن ادرار) از پرونده بیماران استخراج و در پرسشنامه طراحی شده وارد شد. جهت همه بیماران قبل از شروع شیمی درمانی و در هفت روز اول شیمی درمانی روزانه اندازه گیری سطح اسیداوریک انجام شده بود. بیمارانی که اطلاعات کافی در پرونده آنها جهت این بررسی موجود نبود از مطالعه خارج و نهایتاً^{۳۱۶} نفر از بیماران که اطلاعات کافی جهت ورود به مطالعه را داشتند مورد بررسی قرار گرفتند. میزانهای بالاتر از mg / dl ۶/۶ اسید اوریک به عنوان هیپر اوریسمی، فسفات سرم بیش از mg / dl ۵/۶ هیپر فسفاتمی و پتاسیم سرم بیش از mg / dl ۶ به عنوان هیپر کالمی در نظر گرفته شد^۶ اطلاعات بدست آمده با استفاده از آزمون کای دو (x^2) و توسط نرم افزار SPSS ویراست ششم مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت و $P < ۰/۰۵$ معنی دار تلقی شد.

یافته ها

از ۳۱۶ بیمار مورد بررسی ۷۵ نفر (۲۳/۷٪) دختر و ۲۴۱ نفر (۷۶/۳٪) پسر بودند که همه بیماران زیر سن ۱۲ سال قرار داشتند و بیماران مورد مطالعه به چهار گروه سنی تقسیم شدند. (جدول شماره ۱) میانگین سنی بیماران مورد مطالعه $۳/۲ \pm ۸/۶$ سال بود. در بررسی حاضر از کل مبتلایان به بدینه ای ۵۶ بیمار (۱۷/۷٪) دچار هیپر اوریسمی بودند که ۹ نفر از آنها دختر (۱۶/۱٪) و ۴۷ نفر (۸۳/۹٪) پسر بودند. از نظر توزیع سنی، یک مورد در گروه سنی ۰-۲ سال، سه مورد در گروه سنی ۲-۶ سال، ۱۶ مورد در گروه سنی ۶-۹ سال، و ۹ مورد در گروه سنی ۹-۱۲ سال هیپر اوریسمی تشخیص داده شد.

میزان متوسط اسیداوریک سرم در بیماران دچار هیپر اوریسمی $۶/۸ \pm ۴/۲$ mg/dl و در بیماران بدون هیپر اوریسمی $۷-۱۴$ mg/dl بود. از ۳۱۶ بیمار مورد مطالعه $۴/۱ \pm ۱/۷$ mg/dl بودند که ۳/۱ نفر از آنها دچار لتفوم، ۱۰۰ نفر (۳۱/۶٪) دچار لوسی میلوبلاستیک (AML) و ۱۵۰ نفر (۴۷/۵٪) دچار لوسی حاد لنفوبلاستیک (ALL) بودند که توزیع هیپر اوریسمی بر اساس نوع بدینه ای، ۱۳ مورد (۱۹/۷٪) در بیماران دچار لتفوم، در مبتلایان به

اختلالات الکتروولیتی به خصوص لوسی و لتفوم های پیشرفتی دیده شود.

هیپر اوریسمی ممکن است همچنین به دنبال کاهش حجم ایجاد شود که شایع ترین نشانه هیپر اوریسمی اختلال عملکرد کلیوی و به ویژه نارسایی حاد کلیه می باشد. برای جلوگیری از بروز نارسایی کلیوی یکی از درمانهای ضروری انجام همودیالیز است که در کودکان به دلیل نامناسب بودن عروق در سنین پایین، وجود تومورهای شکمی و یا ترومبوسیتوپنی شدید انجام همودیالیز خود خطرات بسیاری را به دنبال دارد که می تواند منجر به مرگ بیمار شود.^۱ بنابراین بهترین روش مقابله با این عارضه پیشگیری از بروز آن است که شامل هیدراتاسیون مناسب توسط سرم نمکی (سالین نرمال) جهت افزایش حجم ادرار، استفاده از محلول بی کربنات سدیم حفظ PH ادرار به میزان بالاتر از هفت و استفاده از آلوپورینول ۱-۲ روز قبل از آغاز شیمی درمانی و ادامه آن به مدت ۱-۲ هفته تا زمانی که خطر ایجاد هیپر اوریسمی برطرف شود و نیز اجتناب از مصرف داروهایی است که اورات سرم را افزایش داده یا ادرار را اسیدی می کنند (نظیر تیازیدها و سالیسیلاتها).^{۲-۵}

لوسی و لتفوم به ترتیب ۳۴ و ۱۱ درصد از کل بدینه ای های اطفال را در سفید پوستان در بر می گیرند. اکثر مراجعین در مراحل پیشرفتی بیماری مراجعه می کنند.^۳ با توجه به اینکه تاکنون هیچگونه مطالعه ای در مورد میزان شیوع هیپر اوریسمی در کودکان دچار بدینه ای در ایران انجام نشده بود تحقیق حاضر شکل گرفت. در مطالعه حاضر کودکان دچار بدینه ای از نظر نوع بدینه ای، مرحله بیماری، زمان بروز هیپر اوریسمی (قبل یا بعد از شیمی درمانی) و اثر اقدامات پیشگیری کننده در جلوگیری از بروز آن مورد بررسی قرار گرفتند.

روش بررسی

در یک مطالعه مقطعی گذشته نگر روی بیمارانی که در سالهای ۱۳۷۰-۷۹ با تشخیص لتفوم و لوسی در بخش خون اطفال بیمارستان امام خمینی تهران تحت درمان قرار گرفته بودند، انجام شد. مرحله اول انتخاب بیماران به صورت سرشماری بوده، پرونده بیماران با تشخیص این دو نوع بدینه ای از میان بیماران مراجعه کننده به بخش خون طی این مدت مجزا گردید که جمعاً ۴۰۷ بیمار بودند و داده های پایه جمع آوری گردید.

جدول-۲: شیوع هیپراوریسمی بر حسب متغیرهای موردنظری مورد بررسی در کودکان مبتلا به بدخيمي

مشخصات	تعداد (%)
جنس	
دختر	۹ (۱۲)
پسر	۴۷ (۵۹/۵) *
نوع تومور	
لنفوم	۱۳ (۹/۷)
لوسمی حاد	۴۳ (۱۷/۲)
وسعت درگیری	
مرحله III	۲۸ (۱۳/۴)
مرحله IV	۲۸ (۵۰/۹) *
درمان پيشگيري	
دريافت كرده	۱۹ (۸/۷)
دريافت نكرده	۳۷ (۳۷/۳) *
شيمى درمانى	
قبل از شيمى درمانى	۴ (۷/۲)
بعد از شيمى درمانى	۵۲ (۹۲/۸) *

* p کمتر از ۰/۰۰۱ که از نظر آماری معنی دار تلقی گردید.

بحث

هیپراوریسمی اغلب در بیماران دچار بدخيими های خونی خصوصاً لوسمی و لنفوم های پیشرفته معمولاً^۱ بدبناه شيمى درمانی ايجاد شود که در بیماران جوان تر (زير سن ۲۵ سال)، جنس مذکور و بدخيими های پیشرفته (خصوصاً با گرفتاري شکم) امكان بروز اين اختلال متابوليک زيادترين است.^۲ لوسمی شایع ترین بدخيimi در کودکان است که حدود ۱/۲ تمام بدخيimi های دوران کودکی را در بر می گيرد^۳ که در بررسی حاضر نيز ۱/۷۹٪ از بیماران تحت بررسی دچار لوسمی و بقیه مبتلا به لنفوم بوده اند که وقوع هیپراوریسمی هر چند در مبتلایان به لنفوم (۱۹/۷٪) زيادتر از مبتلایان به لوسمی حاد (۱۷/۲٪) بوده ولی ارتباط معنی دار می باشد. در بررسی حاضر خطر هیپراوریسمی در جنس مذکور (۱۹/۵٪) بيش از جنس موئث (۱۲٪) بود و در بدخيimi های پیشرفته مرحله چهار بيشتر مشاهده شد (۵۰/۹٪ و نيز شیوع آن در بیمارانی که درمان پيشگيري دریافت نكرده بودند (۹۲/۸٪) بود.^۴ از سالها قبل درمان استاندارد هیپراوریسمی همراه با بدخيimi های هماتولوژيک شامل هيدراسيون، قلابی نمودن ادرار، آلوپوريونل بوده است.^۵ آلوپوريونل با مهار آنزیم گزانتین

لوسمی ۲۲ مورد در بیماران مبتلا به AML (۲۲٪) و ۲۱ مورد در مبتلایان به ALL (۱۴٪) مشاهده شد. در مجموع کل بیماران ۵۳ نفر در مرحله دو (۱۶/۸٪)، ۲۸ نفر (۶۵/۸٪) در مرحله سه، ۵۵ نفر (۱۷/۴٪) در مرحله چهار بیماری قرار داشتند. از نظر توزيع هیپراوریسمی بر اساس مرحله بیماری، ۲۸ نفر (۱۳/۴٪) از بیماران در مرحله سه، و ۲۸ نفر (۵۰/۹٪) در مرحله چهار بیماری بودند و در مراحل اولیه بیماری در هیچ یک از بیماران هیپراوریسمی دیده نشد. از ۵۶ بیمار دچار هیپراوریسمی ۵۲ نفر (۹۲/۸٪) بعد از شروع شيمى درمانى و چهار نفر (۷/۲٪) قبل از شروع شيمى درمانى، هیپراوریسمی پيدا كرده بودند (P<0/۰۰۱). از ۳۱۶ بیمار مورد مطالعه، ۲۱۷ نفر درمان پيشگيري كننده از بروز هیپراوریسمی قبل از شروع شيمى درمانى دریافت كرده بودند که در اين گروه ۱۹ نفر (۸/۷٪) دچار هیپراوریسمی شده بودند در حالی که در ۹۹ بیمار تحت درمان پيشگيري كننده از اين عارضه قرار نگرفته بودند که در اين گروه ۳۷ نفر (۳۷/۳٪) هیپراوریسمی پيدا كرده بودند (P<0/۰۰۱).

از ۵۶ بیمار دچار هیپراوریسمی، ۱۴ نفر هیپرکالمی و ۲۵ نفر هیپرفسفاتمی نيز داشتند. دو بیمار جهت کترول نارسایی کلیه نیازمند به همودیالیز شدند که يكى از بیماران بعد از دو بار همودیالیز فوت شد.

جدول-۱: توزيع بیماران مورد بررسی بر اساس جنس، نوع بدخيimi، مرحله و دریافت يا عدم دریافت درمان پروفیلاکسى

مشخصات	تعداد (%)	جنس
دختر	۷۵ (۲۳/۷)	
پسر	۲۴۱ (۷۶/۳)	
نوع تومور		
لنفوم	۶۶ (۲۰/۹)	
لوسمی حاد	۲۵۰ (۷۹/۱)	
مرحله I	.	
II	۵۳ (۱۶/۸)	
III	۲۰۸ (۶۵/۸)	
IV	۵۵ (۱۷/۴)	
درمان پيشگيري		
دريافت كرده	۲۱۷ (۶۸/۶)	
دريافت نكرده	۹۹ (۳۱/۴)	

لوسمی حاد و لنفوم بورکیت انجام شده است Uricozyme باعث کاهش قابل توجه و سریع تری در میزان اسیداوریک در مقایسه با آلوپورینول گردید ولی 45% از کودکان دچار عوارض آلرژیک به صورت کهیز، برونوکواسپاسم و هیپوکسی شدند.^{۱۷} در سال ۱۹۹۸ با ایزوله کردن ژن مولد اورات اکسیداز و کلون کردن آن در مخمر توансه‌اند مقادیر بالایی از این آنزیم را بدست آورند. Rasburicase یک فرم صناعی آنزیم اورات اکسیداز است^{۱۵} که در یک مطالعه بر روی ۲۸ مرد سالم و داوطلب، تزریق داخل وریدی یک نوبت در روز این ترکیب به خوبی تحمل و باعث کاهش قابل توجهی در میزان اسید اوریک پلاسما پس از چهار ساعت گردید.^{۱۸} در یک مطالعه دیگر بر روی ۱۳۱ کودک دچار لوسمی و لنفوم میزان اسیداوریک سرم در 100% بیماران با یک دوز 0.2 mg/kg Rasburicase علیرغم شیمی درمانی همزمان کترول شد.^{۱۹} در مطالعه دیگری Rasburicase با دوز 0.2 mg/kg به صورت داخل وریدی به مدت هفت روز به ۱۷۳ کودک مبتلا به بدخیمی‌های هماتولوژیک تجویز شد که منجر به کاهش چشمگیر غلظت اسیداوریک در تمام بیمارانی شد که به صورت پیشگیری و درمانی آنرا دریافت کرده بودند.^{۲۰} در مطالعه‌ای که توسط Stanton و همکاران برروی ۵۲ بیمار (۲۱) چهت مقایسه بین راسپوریکاز و آلوپورینول خوارکی در کودکان مبتلا به لنفوم و لوسمی که در معرض خطر سندرم لیز تومور قرار داشتند صورت گرفت میزان متوسط کاهش اسیداوریک در گروهی که راسپوریکاز را مصرف کرده بودند، تفاوت قابل توجهی با گروه مصرف کننده آلوپورینول داشت. ($P < 0.001$) در بیمارانی که هیپراوریسمی داشتند در گروه مصرف کننده راسپوریکاز ظرف چهار ساعت و در گروه مصرف کننده آلوپورینول $23/9$ ساعت بعد از دریافت اولین دوز اسیداوریک کاهش یافت. بنابراین با توجه به مطالعات موجود ترکیبات اورات اکسید از خصوصاً نوع صناعی آن (راسپوریکاز) یک داروی مطمئن و موثر در کترول هیپراوریسمی در مبتلایان به بدخیمی است که در استفاده پیشگیری از این ترکیب به جای آلوپورینول در کودکان دچار بدخیمی‌های پیش‌رفته خونی جهت کترول اسیداوریک سرم توصیه می‌شود. ولی چون تجربه با این ترکیب در بیماران در کشور ما وجود ندارد مطالعه‌ای آینده‌نگر جهت مقایسه اثربخش این ترکیب جدید با آلوپورینول جهت پیشگیری از هایپراوریسمی در کودکان مبتلا به بدخیمی‌های لنفوپرولیفراتیو توصیه می‌شود.

اکسیداز تولید اسید اوریک جلوگیری می‌کند ولی علیرغم این اتفاق در بیماران دچار بدخیمی که در ریسک سندرم لیز تومور هستند اسیداوریک از قبل تشکیل شده که و تحت تاثیر درمان با آلوپورینول قرار نمی‌گیرد و نیز پیش‌تازه‌ای آن هیپوگرانتین و گرانتین به طور قابل توجهی از ادرار دفع می‌شود و ممکن است ایجاد نارسایی کلیه نماید.^{۱۰} و Bowman و همکاران در یک مطالعه بر روی کودکان دچار لنفوم بورکیت پیش‌رفته که از آلوپورینول، قلیایی نمودن ادرار و هیدراتاسیون جهت پیشگیری استفاده شده بود، در 21% بیماران هیپراوریسمی و به دنبال آن نارسایی کلیه گزارش کردند که در حین درمان نیاز به همودیالیز پیدا کرده بودند.^{۱۱} در مطالعه Sideman و همکاران^{۱۲} در بررسی 1192 بیمار مبتلا به لنفوم غیر هوچکین و لوسمی لنفوبلاستیک B-cell 63 مورد ($5/2\%$) نارسایی کلیه شناسایی نمودند که هیپراوریسمی شایع‌ترین علت ایجاد نارسایی کلیه در این بیماران بود. Smalley و همکاران در 1172 کودک مبتلا به بدخیمی هماتولوژیک در معرض خطر سندرم لیز تومور و نارسایی کلیه ناشی از افزایش اسید اوریک از آلوپورینول وریدی استفاده کردند که در 92% از بیماران مانع افزایش سطح اسیداوریک و ایجاد هیپراوریسمی شد.^{۱۳} در بررسی ما نیز $8/7\%$ از بیماران علیرغم درمان پیشگیری و استفاده از آلوپورینول در حین شیمی درمانی هیپراوریسمی پیدا کردند. بنابراین با توجه به مطالعات مختلف به نظر می‌رسد که آلوپورینول داروی کاملاً مناسب و موثری جهت این پیشگیری نیست. در طی دهه اخیر با ایزوله کردن ژن مولد اورات اکسیداز و کلون کردن آن در مخمر توансه‌اند مقادیر بالایی از این آنزیم را بدست آورند. اورات اکسیداز یک آنزیم آندوزن است که در اغلب پستانداران بجز انسان وجود دارد و اکسیداسیون اسید اوریک به آلانتونین را کاتالیز می‌کند.^{۱۴} اورات اکسیداز به عنوان یک روش جدید در درمان هیپراوریسمی همراه با بدخیمی‌های هماتولوژیک مورد توجه قرار گرفته است. فرم غیرصنایعی آنزیم که از پروتئین آسپرژیلوز تهیه شده است (Uricozyme) در فرانسه و ایتالیا به مدت سه دهه مورد استفاده قرار گرفته است که در یک مطالعه در فرانسه از این ترکیب جهت درمان پیشگیری در کودکان دچار لنفوم پیش‌رفته بورکیت و لوسمی حاد لنفوبلاستیک سلولهای B استفاده به عمل آمده است و فقط $1/7\%$ بیماران دچار سندرم لیز حاد تومور هیپراوریسمی شده‌اند.^{۱۵} در یک مطالعه دیگر که توسط Pui و همکاران بر روی 134 کودک دچار

References

1. Hogan DK, Rosenthal LD. Oncologic emergencies in the patient with lymphoma. *Semin Oncol Nurs* 1998; 14: 312-20.
2. Schelling JR, Ghandour FZ, Strickland TJ, Sedor JR. Management of tumor lysis syndrome with standard continuous arteriovenous hemodialysis: case report and a review of the literature. *Ren Fail* 1998; 20: 635-44.
3. Smalley RV, Guaspari A, Haase-Statz S, Anderson SA, Cederberg D, Hohneker JA.. Allopurinol: intravenous use for prevention and treatment of hyperuricemia. *J Clin Oncol* 2000; 18: 1758-63.
4. Magrath T. Malignant non-Hodgkin's lymphoma in Children: Hyperurecimia and the Acute Tumor Lysis Syndrome Principles and Practice of Pediatric Oncology. In: Pizzo PA, Poplack DG, Editors. 4th ed. Philadelphia: Lippincott Williams & Wilkins: 2002; p. 685-86.
5. Barone MA. Laboratory values. In: Oski's Pediatrics. Mc Millan JA, De Angelis CD, Editors. 3rd ed. Philadelphia: Lippincott Williams & Wilkins: 2001; p. 2221-22.
6. Nicholson JF, Pesce MA. Reference rangers, for laboratory tests and procedures. In: Nelson Textbook of Pediatrics. Behrman RE, Kliegman RM, Jenson HB, Editors. 17th ed. Philadelphia: Saunders: 2004; 2410-33.
7. David G, Frank A. Hematology of Infancy and Childhood. 7th ed. Philadelphia: Saunders; 1981.
8. DeConti RC, Calabresi P. Use of allopurinol for prevention and control of hyperuricemia in patients with neoplastic disease. *N Engl J Med* 1966; 274: 481-6.
9. Cohen LF, Balow JE, Magrath IT, Poplack DG, Ziegler JL. Acute tumor lysis syndrome. A review of 37 patients with Burkitt's lymphoma. *Am J Med* 1980; 68: 486-91.
10. Stapleton FB, Strother DR, Roy S 3rd, Wyatt RJ, McKay CP, Murphy SB. Acute renal failure at onset of therapy for advanced stage Burkitt lymphoma and B cell acute lymphoblastic lymphoma. *Pediatrics* 1988; 82: 863-9.
11. Bowman WP, Shuster JJ, Cook B, Griffin T, Behm F, Pullen J, et al. Improved survival for children with B-cell acute lymphoblastic leukemia and stage IV small noncleaved-cell lymphoma: a pediatric oncology group study. *J Clin Oncol* 1996; 14: 1252-61.
12. Seidemann K, Meyer U, Jansen P, Yakisan E, Rieske K, Fuhrer M, et al. Impaired renal function and tumor lysis syndrome in pediatric patients with non-Hodgkin's lymphoma and B-ALL. Observations from the BFM-trials. *Klin Padiatr* 1998; 210: 279-84.
13. Smalley RV, Guaspari A, Haase-Statz S, Anderson SA, Cederberg D, Hohneker JA. Allopurinol: intravenous use for prevention and treatment of hyperuricemia. *J Clin Oncol* 2000; 18: 1758-63.
14. Yeldandi AV, Yeldandi V, Kumar S, Murthy CV, Wang XD, Alvares K, et al. Molecular evolution of the urate oxidase-encoding gene in hominoid primates: nonsense mutations: nonsense mutations. *Gene* 1991; 109: 281-4.
15. Legoux R, Delpech B, Dumont X, Guillemot JC, Ramond P, Shire D, et al. Cloning and expression in Escherichia coli of the gene encoding Aspergillus flavus urate oxidase. *J Biol Chem* 1992; 267: 8565-70.
16. Ratte C, Michon J, Bouffet E. High survival rate of childhood B-cell lymphoma and leukemia (ALL) as result of the LMB 89 protocol of the SFOP (French Pediatric Oncology Society). *Proc Am Soc Clin Oncol* 1992; 11: 27-33.
17. Pui CH, Mahmoud HH, Wiley JM, Woods GM, Leverger G, Camitta B, et al. Recombinant urate oxidase for the prophylaxis or treatment of hyperuricemia in patients With leukemia or lymphoma. *J Clin Oncol* 2001; 19: 697-704.
18. Jacob F, Drelon E, Neefe J, Lascombes F. New drug to lower uric levels in healthy volunteers. Advances on prevention and control of hyperuricemia in malignancies. *Proc Annu Meet Am Assoc Cancer Res* 1996; 37: 1484-89.
19. Pui CH, Relling MV, Lascombes F, Harrison PL, Struxiano A, Mondesir JM, et al. Urate oxidase in prevention and treatment of hyperuricemia associated with lymphoid malignancies. *Leukemia* 1997; 11: 1813-6.
20. Ch Pui, Jena S, Irwin D, Camitta B. Rasburicase management of malignancy associated hyperuricemia in pediatric and adult patients: results of a compassionate- use trial, *Leukemia* 2001; 15: 1505-9.
21. Stanton C, Goldman J, Holcenberg T. A randomized comparison between rasburicase and allopurinol in children with Lymphoma and Leukemia at high risk for tumors Lysis. *Blood* 2001; 97: 2998-3003.

Prevalence of hyperuricemia in children with leukemia and lymphoma with respect to prophylactic treatment

Oloomi Z^{*1}
Moayeri H¹
Bahremand Sh¹
Vafaei P²

1. Department of Pediatric
Hematology Oncology

Tehran University of Medical
Sciences

2. Medical student, Berkeley
University

Abstract

Background: Hyperuricemia is one of the oncologic emergency that occurs most often in patients with hematologic disorders particularly leukemia and high-grade lymphoma. This study was conducted in order to determine the prevalence of hyperuricemia with respect to prophylactic treatment (in particular allopurinol) in patients with lymphoproliferative disease in the pediatric hematologic ward of Imam Khomeini Hospital, Tehran.

Methods: In this retrospective cross-sectional study, 316 children (75 females, 241 males) under the age of 12 years participated. Among the subjects, 66 patients (20.9%) had lymphoma and 250 patients (79.1%) had leukemia.

Results: Of the 56 (17.7%) patients diagnosed with hyperuricemia, 13 with lymphoma (19.7%) and 43 (17.2%) with acute lymphoblastic leukemia, 52 patients showed hyperuricemia after induction of chemotherapy ($p<0.001$). Hyperuricemia was more prevalent in patients with more advanced disease (50.9% in stage IV, $p<0.001$). Hyperuricemia was more frequent in male patients ($p<0.001$). Among the 217 patients who had received prophylaxis (hydration, alkalinization, allopurinol), 19 (8.7%) subjects had hyperuricemia compare to 37.3% in the group of patients who did not receive prophylactic treatment ($p<0.001$).

Conclusion: From the literature reviewed, a recombinant form of the urate oxidase enzyme (rasburicase) is a safe and effective alternative to allopurinol to rapidly control plasma uric acid concentrations in patients with hematologic malignancy at high risk for tumor lysis during induction of chemotherapy. In this respect, we recommend a prospective study to compare allopurinol and rasburicase in children with leukemia and lymphoma.

Keywords: Hyperuricemia, Children, Leukemia, Lymphoma, Prophylactic treatment.

* Corresponding author: Depart. of
Pediatric Hematology Oncology,
Imam Khomeini Hospital, Tehran.
Tel: +98-21-66927723
email: Oloomi@myrealbox.com